

Anmeldelse Erik Grip synger Frank Jæger

Erik Grip synger Frank Jæger.

Tja, intet nyt under solen. Det var jo faktisk det, han startede med for over 40 år siden.

Og netop i den anledning har han udgivet en form for jubilæumsalbum, som indeholder såvel den originale udgivelse fra 1975 som en cd med nyindspilninger af nogle af numrene fra dengang.

Jeg har kendt Frank Jægers digte fra før Eriks tid, både med og uden Tony Vejslevs melodier.

Men Eriks melodier gjorde noget særligt. Det var ligesom Frank Jæger blev mere nutidig (Jeg er næsten lige så gammel som Erik Grip) for mig.

Dengang skulle alle vi, der kunne spille lidt på en guitar have mindst en af sangene fra pladen på repertoire.

Og folk kunne lide det (særlig os der spillede og sang).

Sidenhen bevægede Erik sig til andre lyrikere; i starten var det klassiske tekster, kulminerende med den mindeværdige skive med Grundtvigs tekster, men sidenhen fandt han frem til mere moderne lyrikere og havde et frugtbart samarbejde med blandt andre Jan Toftlund og Per Fjord.

Det var også i den periode, han blev elektrisk og tog på turne med band, men det er en anden historie.

Selv har Erik kun skabt få tekster – han kan ellers godt, hvilket sange som Byen og Blidt forsvinder Natten tydeligt viser.

Men tilbage til Frank Jæger.

Udgivelsen (det var på vinyl dengang) havde melodi af Erik til seks ud af tolv viser. De øvrige var med Tony Vejslevs "låter". Derudover var der to digte, som Frank Jæger selv havde indtalt.

Det er en klassiker, vi her har med at gøre.

Og nu er Erik så kommet hele cirklen rundt.

Han er tilbage i det akustiske, nærmest minimalistiske udtryk i de nye indspilninger. Fyrre år ældre og en udvikling rigere, såvel musikalsk som stemmemæssigt.

De nye indspilninger er fine – dejlige at høre på, men – Erik: Kunne du ikke godt have givet os lidt mere en et enkelt nyt nummer (Den sorte fugl) og så nogle flere af Frank Jægers viser med dine egne melodier?

Åbenbart ikke – du har vel dine grunde, går jeg ud fra.

Personligt savner jeg specielt To og Mit hjertes spanske Jomfru, som Frank Jæger selv berømmede i brevet til dig. Heldigvis findes de på pladen fra 1975.

Det er en anbefalelsesværdig udgivelse, særlig for de, der måske ikke kender så meget til Erik Grips første plade.